

धनापहारम् एव अस्य बधं मेने च पाप्मनः,
 कदर्पाणां परे प्राणाः प्रायेण क्यू अर्थसंचयाः । 387
 ततो रत्नोरथावृत्तम् ताम् आदाय बणिक्सुतां
 स भद्राराजपुत्रीभ्यां सह एव उदपतन् नभः । 388
 दर्शयन् निजकालानां द्युमार्गेण ततार च
 विलसत्सत्त्वसंरम्भं स्वपौरुषम् इव अम्बुधिं । 389
 प्राप तच् च स भूयो ऽपि नगरं पौण्ड्रवर्धनं
 दृष्टः सविस्मयं सर्वैरु वाहनीकृतराक्षसः । 390
 तत्र तां देवसेनस्य सुतां राज्ञश्च चिरोत्सुकां
 भार्यां संभावयामास राक्षसावजयार्जितां । 391
 रुध्यमानो ऽपि तत्पित्रा स स्वदेशसमुत्सुकः
 गृहीत्वा ताम् अपि ततः प्रायाद् उज्जयिनीं प्रति । 392
 अचिरेण च तां प्राप पुरीं राक्षसवेगतः
 वह्निर्गताम् इव आत्मीयदेशदर्शननिर्वृतिं । 393
 अथ उपरिस्थितस् तस्य महाकायस्य रक्षसः
 अंसस्थतद्वधूचक्रकान्तिप्रकटितात्मनः । 394
 स जनैरु ददृशे तत्र शिखरज्वलितौषधैः
 शशाङ्क इव पूर्वद्भिर् उदयस्थो विदूषकः । 395
 ततो विस्मितवित्रस्ते जने बुद्ध्वा अत्र भूपतिः
 आदित्यसेनो निरगाच्च कूसुरो ऽस्य तदा पुरः । 396